

Komárom-Esztergom Megyei Bíróság
2.Mf.20.939/2009/3.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság Független Rendőr Szakszervezet által képviselt felperesnek által képviselt alperes ellen kártérítési határozat hatályon kívül helyezése iránti perben a Munkaügyi Bíróság 2009. június 4-én kelt 2.M.983/2007/15. sorszámú ítéletével szemben az alperes által 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A bíróság kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 5.000 Ft (ötezer forint) másodfokú perköltséget, mint ügyvédi munkadíjat felperesnek.

A bíróság megállapítja hogy az eljárás során felmerült illeték alperes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében a Rendőrkapitányság 41-54/2006. számú és a Megyei Rendőr-főkapitányság 41-54/1/2006. számú kártérítési határozatát hatályon kívül helyezte. Megállapította hogy 7.000 Ft elsőfokú illeték az állam terhén marad. Kötelezte alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 25.000 Ft perköltséget.

Az ítélettel szemben alperes nyújtott be fellebbezést melyben kifejtette az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozatlannak tartja, az elsőfokú bíróság a tényállást tisztázta, de a bizonyítékokat tévesen értékelte és téves jogi következtetést vont le.

Alperes álláspontja szerint a kár bekövetkezését bizonyította, ezt felperes is elismerte. Alperesnek nem csak a Casco önrész volt a kára, hanem az is, hogy a gépkocsit a javítás ideje alatt nem tudta használni. Felperes s kártérítési határozat meghozatalával kapcsolatos eljárásban elismerte károkozó magatartását, alperes igazolta, hogy 1.306.054 Ft kár keletkezett a gépkocsiban, és bizonyította hogy 50.000 Ft önrész terheli. Felperesi kereset elutasítását kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

Felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte.

Alperes fellebbezése nem megalapozott.

A megyei bíróság megállapította hogy az elsőfokú bíróság a szükséges mértékű bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg. Levont jogi következtetései megalapozottak voltak.

Az elsőfokú bíróságnak illetőleg a megyei bíróságnak felperes kereseti kérelme, illetőleg az alperes 41-54/1/2006. számú kártérítési határozata kapcsán elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy alperesi munkáltatónál tényleges kár a felperes vétkes, felróható magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett-e.

Az elsőfokú bíróság ítéletet indokolásában helyesen mutatott rá, hogy többszöri felhívás ellenére alperes az elsőfokú eljárás során nem igazolta, nem bizonyította hogy tényleges kár érte volna, azt hogy a perbeli esetben sérült gépkocsi javításával kapcsolatosan 50.000 Ft önrészt kifizetett volna.

A fellebbezési eljárás során alperes nem vitatta, hogy sem az elsőfokú sem a fellebbezési eljárásban nem tudja okirattal igazolni, bizonyítani hogy a perben érintett sérült gépkocsi javításával összefüggésben 50.000 Ft önrészt kifizetett volna. A megyei bíróság megállapította az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően, hogy alperes a felperessel szemben 41-54/1/2006. számú kártérítési határozatát úgy hozta meg, hogy nem tudta okiratokkal alátámasztani, hogy ténylegesen kár érte, hogy a perbeli balesettel kapcsolatosan a gépkocsi javítása miatt önrészt fizetett volna a Porsche Lízing Kft. mint a gépkocsi tulajdonosa részére. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott arra rá, hogy a sérült gépkocsi javítását igazoló számla nem bizonyítja azt a tényt, hogy az alperes mint lízingbe vevő bármilyen javítási költséget vagy Casco önrészt fizetett volna a gépkocsi tulajdonosának.

A megyei bíróság a fentiekben részletezettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltakra utalva hagyta helyben.

Alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, elvesztés lett, a Pp. 78. § értelmében a fellebbezési eljárásban felmerült költségeket viselni tartozik. Alperes az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) értelmében illetékmentességre jogosult, az őt terhelő fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad. Felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját a megyei bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM sz. rendelet szem előtt tartásával bruttó 5.000 Ft-ban állapította meg, melynek viselésére az alperest kötelezte.

....., 2009. október 13.

..... sk.
a tanács elnöke
megyei bíró

..... sk.
megyei bíró

.....sk.
megyei bíró

A kiadmány hitelül:
aláírás sk.

PH.

Tatabányai Munkaügyi Bíróság
2.M.983/2007/15.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Tatabányai Munkaügyi Bíróság Független Rendőr Szakszervezet által képviselt felperesnek, Által képviselet Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen kártérítési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a Rendőrkapitányság 41-54/2006. ált. sz. és a Megyei Rendőr-főkapitányság 41-54/1/2006. ált. sz. kártérítési határozatát hatályon kívül helyezi.

A bíróság megállapítja, hogy 7.000,- (azaz: hétezer) forint elsőfokú illeték az állam terhén marad.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 25.000,- (azaz: Huszonötezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Munkaügyi Bíróságnál 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

Ha a felek fellebbezése csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére, továbbá ha csak az előzetes végrehajthatóság, a fizetési határidő, részletfizetés engedélyezésére, illetve csak az indokolásra vonatkozik, a bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el. A felek azonban fellebbezésükben tárgyalás tartását kérhetik.

Ha a fellebbezést a bíróságnak tárgyalás tartásával kellene elbírálnia, a felek a fellebbezési határidő lejárta előtt beadott közös kérelemben, a tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik.

I n d o k o l á s

A bíróság a felperes kereseti kérelme, az alperes ellenkérelme, a becsatolt iratok illetve a meghallgatott tanúvallomás alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Az alperes a 41-54/2006. ált. sz. határozatában 45.000,- forint kártérítés megfizetésére kötelezte felperest, mely ellen a törvényes határidőn belül panaszt terjesztett elő.

A Rendőr-főkapitányság vezetője 41-54/1/2006. ált. sz. határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A fenti kártérítési határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a bíróság a fenti számú határozatokat „megsemmisíteni vagy másodlagosan enyhíteni szíveskedjék”.

Álláspontja szerint a kártérítési határozat súlyos eljárási hibák mellett született, a tényállás felderítetlen így a döntés anyagi és eljárásjogi értelemben is megalapozatlan.

Az alperes ellenkérelmében a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a kártérítési eljárás lefolytatása során a felperes sem vitatta azt a tényt, hogy az eljárás megindítására a kár mértékének megállapítását követő 60 napon belül van lehetőség. Nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a balesetet követően nyomban megállapítható volt a kár összege.

A kárt szenvedett szolgálati gépjármű teljes körű javítását meg kellett várni, mert az így elkészült javítási számla került benyújtásra a biztosítóhoz.

Alperesi munkáltató azt sem tudta előre megállapítani, hogy a javításról szóló számlát a biztosító elfogadj-e vagy sem, és a kár összege megegyezik-e az önrész összegével.

Az alperesi munkáltató tényleges kára a Casco önrészevel egyezett meg. Nem volt megalapozott a felperes eljárási kifogása a tekintetben, hogy a kártérítési eljárást olyan személy folytatta le, aki nem a felperessel egy szolgálati egységnél teljesít szolgálatot. Kártérítési eljárások rendjéről a 23/1997. (III. 19.) M rendelet rendelkezik, melyben nem történik utalás, mely szerint a vizsgálóbiztos személyére alkalmazni kellene a fegyelmi eljárások szabályait.

Mindkét fél perköltség iránti igényt terjesztett elő.

A felperes keresete megalapozott.

A bíróság az eljárás során megállapította, hogy az alperes a perbeli sérülést szenvedett gépkocsit bérelte, ennek megfelelően a Casco biztosítást és a javítással kapcsolatos mindennemű elszámolást a Porsche Lízing és Szolgáltató Kft. kötötte és intézte.

Az 1996. évi XLIII. tv. 159. § (1) bekezdése értelmében a kár összegének megállapítását követő 60 napon belül kell döntenie a kártérítésre kötelezésről.

A munkavállaló így adott esetben a felperes kártérítési felelőssége akkor állapítható meg, ha szolgálati jogviszonyával összefüggésben vétkes magatartásával okozta.

A kártérítési felelősség akkor állapítható meg, ha fennáll a kár és a károkozó magatartás közötti okozati összefüggés.

Az eljárás során az alperesi munkáltatónak azt kellett bizonyítani, hogy a felperes vétkes magatartásával okozati összefüggésben kára keletkezett.

A kár bekövetkezésének tényét az alperes többszöri felhívás ellenére nem bizonyította. Önmagában a javítási számla benyújtása azt nem igazolja, hogy a felmerült gépkocsi sérülés

kapcsán a számla és az ún. Casco önrész ténylegesen kifizetésre került-e, így az alperesi munkáltatónál kár keletkezett.

Nem releváns a felperesi kereset elbírálása tekintetében az a körülmény, hogy felperes 2006. május 28-án 04 óra 05 perckor szolgálati ideje alatt a frsz-ú gépkocsit nem az útviszonyoknak megfelelő sebességgel vezette, és a nedves aszfalton megcsúszva a menetirány szerinti jobb oldalon egy fának majd egy kerítésnek ütközött.

A baleset során személyi sérülés nem történt, a szolgálati gépkocsiban 1.306.054,- forint anyagi kár keletkezett. A frsz-u gépkocsi Casco biztosítással rendelkezett.

Tekintettel arra, hogy az alperes az eljárás során többszöri felhívásra bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és nem igazolta azt, hogy a javítási számla alapján a Casco biztosítással rendelkező gépkocsi önrészét megfizette azaz kára keletkezett, ezért a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A hatályon kívül helyezett kártérítési határozatok tekintetében a bíróság hivatkozik a Pp. 164. § (1) bekezdésére, mely szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azt a bíróság valónak fogadja el.

A kártérítésre kötelezést illetően az alperesi munkáltató bizonyítási kötelezettsége volt az, hogy a felperes szolgálati jogviszonyával összefüggésben vétkes magatartásával okozati összefüggésben kárt okozott.

Miután az alperes a kár bekövetkezését nem tudta bizonyítani, ezért a bíróság a kártérítési határozatokat hatályon kívül helyezte.

A bíróság az eljárási illeték viselése tekintetében hivatkozik az 1990. évi XCIII. tv., valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM sz. rendeletben foglaltakra, az ügyvédi munkadíj tekintetében pedig a 32/2003. (VIII. 29.) IM sz. rendeletben foglaltakra.

..... 2009. június 4.

..... sk.

Ülnök

..... sk.

a tanács elnöke

aláírás sk.

PH.